

Податкова консультація

Державна фіскальна служба України розглянула лист... стосовно надання на запит індивідуальної податкової консультації про застосування статті 15 Протоколу I «Щодо визначення концепції «походження товарів» і методів адміністративного співробітництва» (далі – Протокол I) до Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони (далі – Угода), ратифікованої Законом України від 16 вересня 2014 року № 1678-VII «Про ратифікацію Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони» при видачі органами доходів і зборів (митницями) ДФС сертифіката з перевезення товару EUR.1 на продукти переробки, та, керуючись статтею 52 Податкового кодексу України (далі – ПКУ), повідомляє.

Процедура переробки на митній території України визначена главою 23 Митного кодексу України від 13 березня 2012 року № 4495-VI (далі – Кодекс).

Статтею 147 Кодексу встановлено, що переробка на митній території – це митний режим, відповідно до якого іноземні товари піддаються у встановленому законодавством порядку переробці без застосування до них заходів нетарифного регулювання зовнішньоекономічної діяльності, за умови подальшого реекспорту продуктів переробки.

Поміщення товарів у митний режим переробки на митній території здійснюється з умовним повним звільненням від оподаткування митними платежами (частина перша статті 148 Кодексу).

Листом Міністерства закордонних справ України від 17.11.2015 № 311/16-112/1-2536 повідомлено про запровадження з 01 січня 2016 року розділу IV «Торгівля та питання, пов'язані з торгівлею» Угоди.

Пунктом 2 статті 26 «Сфера застосування» Глави 1 «Національний режим та доступ товарів на ринки» Угоди встановлено, що для цілей цієї Глави «походження» означає, що товар підпадає під правила походження, викладені в Протоколі I до цієї Угоди.

Відповідно до пункту 1 статті 16 Протоколу I до Угоди товари, що походять з Європейського Союзу, і товари, що походять з України, після ввезення до України чи Європейського Союзу відповідно, підпадають під дію цієї Угоди за умови подання одного з таких документів:

(а) сертифікат з перевезення товару EUR.1, зразок якого наведений у Додатку III до Протоколу I; або

(б) у випадках, вказаних у статті 22(1) Протоколу I, декларація, що надалі іменуватиметься декларацією інвойс, надана експортером до інвойса, повідомлення про доставку чи будь-якого іншого комерційного документа, який описує розглядувані товари достатньо детально для того, щоб їх можна було ідентифікувати.

Згідно зі статтею 22 Протоколу I декларація інвойс може бути складена:

(а) затвердженим експортером у розумінні статті 23 цього Протоколу,

або

(b) експортером будь-якої партії товару, що складається з одного чи декількох місць товарів, що походять з певної країни, сукупна вартість яких не перевищує 6000 євро.

Стаття 15 «Заборона повернення мита або звільнення від сплати мита» Розділу IV «Повернення та звільнення від сплати мита» Протоколу I до Угоди передбачає таке.

«1. Матеріали іншого походження, використані у виробництві товарів, що походять з Європейського Союзу або України, для яких видається або складається підтвердження походження згідно з положеннями Розділу V цього Протоколу, не можуть бути предметом повернення мита або звільнення від сплати мита будь-якого типу в Європейському Союзі або Україні.

2. Заборона в пункті 1 стосується будь-якої домовленості про повне чи часткове відшкодування, звільнення від сплати чи неплатіж мита й митних зборів, які мають еквівалентну дію, застосованих у Європейському Союзі або Україні до матеріалів, які використовуються у виробництві, якщо таке відшкодування, звільнення від сплати чи неплатіж застосовується, формально чи фактично, коли товари, вироблені з цих матеріалів, експортуються, а не коли вони залишаються для використання в цій країні.

3. Експортер товарів, на які поширюється підтвердження походження, повинен бути готовим у будь-який час на вимогу митних органів надати всі належні документи на підтвердження того, що мито, сплачене за матеріали іншого походження, використані у виробництві цих товарів, не було повернене, і що всі митні платежі та збори, що мають еквівалентний ефект, які мають бути сплачені за такі матеріали, дійсно сплачені.

4. Положення пунктів 1 - 3 цієї статті також застосовуються до пакування в розумінні статті 8(2) цього Протоколу, аксесуарів, запасних частин і знарядь у розумінні статті 9 і товарів у складі набору в розумінні статті 10 цього Протоколу, коли ці елементи мають інше походження.

5. Положення пунктів 1-4 цієї статті повинні застосовуватися до матеріалів лише того типу, до якого застосовується ця Угода».

Європейською Комісією листом від 12.03.2016 № 3111/14-210-531 надано роз'яснення, що з початком тимчасового застосування торговельного сегменту Угоди застосовується Протокол I до Угоди, зокрема положення статті 15 Протоколу I, які забороняють відшкодування, звільнення від сплати чи неплатіж мита або еквівалентних зборів на матеріали (іншого походження), що не походять з Європейського Союзу чи України відповідно до правил походження товарів, визначених Угодою.

Зазначені положення сторона ЄС розглядає як невід'ємний елемент преференційного режиму між Україною та ЄС в рамках Угоди, який також відповідає внутрішньому законодавству ЄС стосовно особливостей оподаткування митом товарів, які імпортуються з метою розміщення у митний режим переробки (inward processing), зокрема такі положення містяться в статті 78 Митного кодексу ЄС (Регламент Європейського Парламенту та Ради від 9 жовтня 2013 року № 952/2013).

З урахуванням вказаних роз'яснень, статтею 15 Протоколу I до Угоди передбачено, що при видачі або оформленні доказу походження (сертифікат з перевезення товару EUR.1 або декларація інвойс) на продукти переробки, які набули статусу українського походження у відповідності з вимогами Протоколу I до Угоди та експортуються (вивозяться у митному режимі реекспорту) з митної території України, у експортера або його уповноваженої особи виникає обов'язок зі сплати ввізного мита на матеріали іншого походження (не ЄС/Україна), що були поміщені у митний режим переробки на митній території України та використані для виготовлення продуктів переробки.

Обов'язок зі сплати мита на матеріали іншого походження (не ЄС/Україна) виникає на момент подачі експортером заяви на видачу сертифіката з перевезення товару EUR.1 відповідно до вимог статті 17 Протоколу I до Угоди або оформлення декларації інвойс (стаття 22 Протоколу I).

Платником мита є експортер або його уповноважена особа, які подають до органів доходів і зборів (митниці) ДФС заяву на отримання сертифіката з перевезення товару EUR.1 або оформлюють декларацію інвойс.

При цьому, обов'язок зі сплати ввізного мита не поширюється на матеріали походженням з України та з країн Європейського Союзу, Європейської асоціації вільної торгівлі (Швейцарія, Ісландія, Норвегія, Ліхтенштейн), Співдружності Незалежних Держав (крім Російської Федерації), Грузії, Македонії, Чорногорії, Канади, з якими Україною укладено угоди про вільну торгівлю, за умови їх документального підтвердження у порядку, передбаченому цими угодами, а також на матеріали іншого походження, які випущені у вільний обіг в Україні.

З урахуванням частини третьої статті 1 Кодексу норми статті 15 Протоколу I мають вищу юридичну силу, ніж національне законодавство.

Згідно з пунктом 52.2 статті 52 ПКУ індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.
